

bliver Tale om Hovedreparationer osv. Kommissionen slutter dette Afsnit med følgende Udtalelse: „I Henhold til Ovenstaaende og tidligere fremsførte Betragtninger maa Kommissionen hævde, at Forslaget til Kjøbenhavn's Befæstning saavel mod Søfiden som mod Landfiden fremtræder som et endeligt Forslag, der ikke med Nødvendighed forudsætter yderligere permanente Arbejders Udførelse og derfor maa antages ikke at kræve nogensomhelst Efterbevilling udover det til Udførelsen anslaaede Beløb“. Der fortsættes saa: „Der kan selvfølgelig fremsættes mere fuldkomne, men sandsynligvis da kostbarere Forslag; men naar vi af Hensyn til Beføstningen anser det for nødvendigt at foretage tilladelige Indskrænkninger, gjøre vi ikke Andet end hvad der finder Sted allevegne“. Jeg tror nu forøvrigt, at jeg foreløbig kan indskrænke mig til disse Citater af Kommissionsbetænkningen for at vise, at jeg i det Mindste ikke formaar at se, at Kommissionsbetænkningen snarere maa anses for at stadfæste end at afkræfte de Indvendinger, som af Flertallet er fremsatte, idet Betænkningen, som jeg har opfattet den, synes at give Ministeriet Medhold i det Allervæsentligste.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Udtalelser, der bleve fremsatte af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. B. Jensen). Hans Udtalelse om Hensigtsmæssigheden af en blandet Kommission kan jeg, som Forholdene for Tiden ere, ikke tiltræde. Men da det ærede Medlem heller ikke iaar har stillet noget Forslag derom, vil jo en videre Diskussion derom blive mindre nødvendig. Det ærede Medlem anførte en Udtalelse af mig i Landssthinget i 1881, som skulde godtgjøre — hvis jeg forstod det ærede Medlem rigtig — at jeg der ubetinget holdt paa, at Lovforslaget skulde gennemføres som en Helhed. Jeg er ikke saa ganske sikker paa, om jeg forstod det ærede Medlem ret, men skal dog bemærke, at jeg skulde tage meget fejl, om jeg ikke allerede første Gang, jeg forelagde denne Forsvarsplan i Landssthinget, udtalte, at Regjeringen vel ansaa det for rettest at forelægge hele Forsvarsplanen under Et, dels fordi der saa hyppig tidligere var gjort Behreidelser for det Modsatte, dels for at Rigsdagen derved kunde faae et fuldstændigt Overblik over Alt, hvad der efter Regjeringens Mening fordredes. Men som sagt, jeg tror ogsaa, at jeg allerede første Gang tilspøiede, at fordi Regjeringen fandt dette rettest, udelukkede det ikke, at man ogsaa kunde anse det for ikke alene forfarligt, men ogsaa hensigtsmæssigt, om man kunde blive

enige om Udførelsen af visse Dele af Lovforslaget, idet man erkjendte den overordentlige Betydning, det havde i det Hele taget at kunne faae begyndt paa Forsvarsforanstaltninger. Naar det ærede Medlem mente, at Regjeringen saa kunde angive, hvilke Dele den da kunde ønske, skal jeg dog bemærke, at denne Fordring ikke blev stillet i Landssthinget, og her er jeg slet ikke kommen til at forhandle med Udvalget i dette Thing. Der har saaledes i Virkeligheden næppe været Anledning for mig til at fremkomme med en mere indskrænket Plan. Naar det ærede Medlem sagde, at man med Hensyn til Søbefæstningen og Flaadens Udvikling altid har kunnet mødes med dette Thing, eller komme ud af det med det, saa synes jeg egentlig ikke, at Erfaringen har stadfæstet dette. Ja ganske vist har der i Aaret 1875 — 76 været fremsat Forslag om under visse Forudsætninger at give et Beløb til Udvikling af Flaaden, men hver Gang der virkelig har været Tale om øieblikkelig at give en Bevilling til Flaaden, har det altid knebet ganske overordentlig med at faae en saadan Bevilling tilveiebragt, og hvad Kjøbenhavn's Sikkring mod Søfiden angaar, har virkelig Overensstemmelsen været derefter, idet jo Regjeringen slet ikke havde nogen Tillid til det, som Folkethinget dengang havde gjort, et vist betinget Forslag om at give, nemlig flydende Forter i Forbindelse med Miner, medens Regjeringen derimod ganske bestemt holdt paa faste Forter. Maaſte jeg ved denne Leilighed maa bemærke, at naar den ærede Ordfører sagde, at han endnu ansaa denne Sikkring af Kjøbenhavn mod Søfiden ved flydende Forter og en overordentlig Masse Miner for hensigtsmæssig, da ser jeg ikke ret, hvorledes dette kan forliges med hans overordentlig store Frygt for en pludselig Overrumpling; thi den hele Foranstaltning vilde næppe være bleven færdig paa tre Uger, og det er aabenbart en lang Tid at lade Kjøbenhavn ligge aaben mod Søfiden. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds udtalte ogsaa, at han vilde have fundet det heldigere, om Ministeriet nu strag havde meddelt Udvalget, hvorvidt det kunde gaa ind paa de forholdsvis ubetydelige Ændringer, der vare foreslaaede af Kommissionen, men dertil skal jeg bemærke, at det var Noget, jeg snart kom paa det Rene med, at Regjeringen kunde gaa ind paa, men det var jo altsaa ogsaa Noget, som man ved den allermindste Forhandling med Udvalget kunde være bleven enig om, men som sagt, saadanne Forhandlinger have slet ikke fundet Sted. Det ærede Medlem udtalte ogsaa som en Slags Anke